

den finansielle virksomhed ophører med at være børsnoteret. Det kan endvidere ikke aftales, at kapitalen forfalder, såfremt der ikke betales renter eller afdrag.

Derimod kan den finansielle virksomhed ifalde erstatningsansvar, hvis den ikke opfylder sine forpligtelser.

Nr. 4 har ligesom *nr. 2* til formål at sikre, at kapitalen er af varig karakter. I bestemmelsen fastsættes, at en eventuel førtidig indfrielse på pengeinstitutets, realkreditinstitutets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets initiativ tidligst kan ske efter 10 år og kun kan ske med Finanstilsynets godkendelse. Dette krav gælder ikke for den ansvarlige lånekapital, hvor der ikke er nogen tidsbegrænsning for, hvornår en førtidig indfrielse kan ansøges godkendt hos Finanstilsynet. Tilladelse til førtidig indfrielse vil som hovedregel blive givet, hvis pengeinstitutet, realkreditinstitutet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet også efter tilbagebetalingen opfylder kapitalkravet i § 126 og pengeinstitutets, realkreditinstitutets, fondsmæglerselskabets og investeringsforvaltningsselskabets kapitalberedskab, også efter tilbagebetalingen, er forsvarligt.

Muligheden for, at tilsynet kan godkende en indfrielse tidligst 5 år efter udstedelsen, er tænkt anvendt for det tilfælde, at der indtræffer udefra kommende omstændigheder, der vil gøre det uforholdsmæssigt byrdefuldt for pengeinstitutet, realkreditinstitutet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet at fastholde den indgåede kontrakt. Tilsynets godkendelse forudsætter, at kapitalen erstattes af kapital af samme eller højere kvalitet, medmindre tilsynet vurderer, at pengeinstitutet, realkreditinstitutet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet efter indfrielsen fortsat vil have tilstrækkelig kapital i forhold til dets risiko.

Bestemmelsen i *nr. 5* svarer til reglen i § 135, stk. 1, nr. 1. Dog skal hybrid kernekapital også være efterstillet ansvarlig lånekapital. Bestemmelsen fastslår, at kapitalelementerne skal være efterstillet al anden ikke-efterstillet gæld samt den i § 135 nævnte kapital. Dette indebærer, at gælden i tilfælde af pengeinstitutets, realkreditinstitutets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets konkurs skal dækkes efter de ordinære kreditorer i henhold til konkurslovens § 97 samt kreditorer bag kapital i medfør af § 135.

Nr. 6 har til formål at sikre, at kapitalen reelt er efterstillet kapital i pengeinstitutet, realkreditinstitutet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet, og at der ikke ved aftaler om sikkerhedsstillelse m.v. i praksis sikres en højere rangorden.

Efter *nr. 7* må kreditor ikke få udbetalt rente på gælden, hvis der ikke er frie reserver. De renter, der er omfattet af bestemmelsen, er de renter der løber på i den periode, hvor der ikke er frie reserver. Rentekravet bortfalder helt i denne periode. Når selskabet igen har frie reserver, kan der betales renter, der påløber fra det tidspunkt, hvor der igen er frie reserver. Med frie reserver forstås overskud overført fra tidligere år samt overført overskud af årets resultat samt reserver, der kan anvendes til udbyttebetaling.

Nr. 8 sikrer, at kreditor ikke har mulighed for efterfølgende at kunne sætte renten op og derved tvinge pengeinstitutet, realkreditinstitutet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet til at indfri gælden før tiden. Rentevilkårene på aftaletidspunktet skal fastsættes således, at rentesatsen alene kan variere som følge af faktorer, som såvel debitor som kreditor er uden indflydelse på. Det er ligeledes ikke tilladt at lade rentesatsen afhænge af kreditvurderingsinstitutters vurdering af pengeinstitutet, realkreditinstitutet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet.

Nr. 9 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelse i gældende tilsynslovgivning samt bekendtgørelser om efterstillet kapital.

Bestemmelsen svarer til forslagets § 135, nr. 6, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Efter bestemmelsen skal der ved udstedelsen af hybrid kernekapital fremgå, at den finansielle virksomhed kan udskyde betaling af renter på den hybride kernekapital, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.

Lovforslaget medtager ikke betingelsen i § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om efterstillet kapital, udstedt i medfør af lov om banker og sparekasser § 22, stk. 4. Bestemmelsen, der omhandler Finanstilsynets mulighed for at bestemme, at instituttet skal indkalde den efter vedtægterne øverste myndighed og redegøre for instituttets økonomiske forhold, jf. lov om banker og sparekasser § 43, stk. 2, 2. pkt., er ikke medtaget i dette lovforslag, da bestemmelsen i lov om banker og sparekasser § 43, stk. 2, 2. pkt., ikke foreslås videreført.

Nr. 10 svarer til bestemmelserne i de to bekendtgørelser om efterstillet kapital, udstedt i medfør af bank- og sparekasselovens § 22, stk. 4, og lov om fondsmæglerselskaber § 18, stk. 3, og fastslår, at såfremt renter er udskudt i en situation, hvor basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet, kan de ikke-betalte renter først forfalde til betaling fra det tidspunkt, hvor kapitalkravet på ny overholdes.

Nr. 11 svarer til bestemmelse i de to bekendtgørelser om efterstillet kapital. Hensigten med bestemmel-